

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

לפני כב' ה שופטת נאוה בן אור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גד פרנקל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יוסי קורצברגר
הנאשם וב"כ עו"ד דרור ארד-אילון

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם, עורך דין במקצועו, הורשע במסגרת הסדר טיעון בארבע עבירות של גניבה בידי מורשה, לפי סעיף 393 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. ההסדר כלל הסכמה, לפיה תטען המאשימה לעונש של 4 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה תהיה חופשית לטעון כהבנתה.

2. העובדות בהן הודה הנאשם הן אלה:

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היה הנאשם עורך דין, עד שהושעה מלשכת עורכי הדין ביום 23.4.06. כב' השופטת מארק-הורנצ'יק כיהנה כשופטת בית משפט השלום בתל-אביב. בינה לבין הנאשם שררו יחסי חברות קרובים. במהלך השנים 2003-2005, כיהנה כב' השופטת מארק-הורנצ'יק כשופטת מוקד. בתפקידה זה מינתה את הנאשם ככונס נכסים בתיקים שונים, ובכללם התיקים נשוא כתב האישום.

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 14.9.04 מינתה כב' השופטת מארק-הורנצ'יק את הנאשם ככונס נכסים לפירוק השיתוף במקרקעין בתיק א/47885/03 ליהקום נ' גלעוז. סמוך ליום 16.2.05 פתח הנאשם חשבון כינוס בסניף בנק דיסקונט בכיכר המדינה בתל-אביב, במסגרתו אמור היה לפעול ככונס נכסים בתיק האמור.

במסגרת הליכי הכינוס, זכתה חברת ליהקום, שהייתה בעלת כ- 70% מן הקרקע, במכרז לרכישת יתרת הקרקע. כחלק מתנאי המכרז, היה עליה להפקיד בקופת הכינוס את סכום שווי הקרקע כולה, 6,170,000 דולר, וכך עשתה. בחודש דצמבר 2004, ועוד בטרם נפתח חשבון הכינוס, קיבל הנאשם, בתפקידו ככונס הנכסים, מחברת ליהקום, שני שיקים, האחד בסכום 436,000 ₪, שמועד פרעונו 12.12.04, והאחר בסכום 202,345 ₪, שמועד פרעונו 26.12.04. את השיק הראשון הפקיד הנאשם בחשבון פקדונות של משרדו, ואת השיק השני הפקיד בחשבון כינוס אחר. גם לאחר שפתח את חשבון הכינוס לא העביר הנאשם את השיקים הללו לחשבון האמור. בהיותו מורשה לפעול בחשבון, גנב הנאשם לצרכיו האישיים מכספי הכינוס סכום של כ- 1,500,000 ₪, בין בהעברות בנקאיות ובהפקדת שיקים בנקאיים לחשבונותיו הפרטיים ולחשבונות אחרים, ובין במשיכת מזומנים.

האישום השני עניינו בפעולותיו של הנאשם ככונס נכסים לפירוק שיתוף בדירה בגבעתיים, בתיק א/33933/04 ושיץ נ' קנלשטיין, לאחר שמונה לתפקיד זה על ידי כב' השופטת מארק-הורנצ'יק ביום 30.6.04.

ביום 4.10.04 מכר הנאשם את הנכס, תמורת 175,000 דולר (774,919 ₪ נכון לאותו מועד). הנאשם גנב סכום של 622,372 ₪, ולא העבירו למוכרים. משנדרש להעביר את הכספים שקיבל במסגרת הליכי הכינוס, גנב הנאשם מחשבון הכינוס המתואר באישום הראשון את הסכומים הבאים (הנכללים בסכום של 1.5 מיליון ₪ שבגניבתו מואשם הנאשם באישום הראשון): ביום 11.5.06 גנב הנאשם סכום של 112,314 ₪, אותו העביר למוכרים באמצעות גזברות בית המשפט; ביום 7.8.05 גנב הנאשם סכום של 5,645 ₪ והעבירו לעו"ד רחל אלקלעי, ב"כ הרוכשים; ביום 15.9.05 גנב הנאשם סכום של 150,000 ₪, והעבירו למוכרת, כרמית קנלשטיין; ביום 20.9.05 גנב הנאשם

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

סכום של 150,000 ₪, והעבירו למוכר, אורי ושיץ; וביום 27.6.06 גנב הנאשם סכום של 208,797 ₪ לתשלום מס שבח בגין עסקה זו.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 3.2.05 מינתה כב' השופטת מארק-הורנצ'יק את הנאשם ככונס נכסים לפירוק שיתוף בדירה בחולון, בתיק א/52966/03 אשל נ' שוב. במסגרת תפקידו, ולאחר ביצוע התמחרות למכירת הדירה, קיבל הנאשם מתומר פדרמן ושותפו סכום של 71,500 ₪ על חשבון רכישת הדירה. בתקופת היותו של הנאשם כונס הנכסים על הדירה, לא הושלמה מכירתה. הנאשם גנב את הסכום הנ"ל על ידי כך שהותירו בידי ולא העבירו למוכר.

על פי המפורט באישום הרביעי, ביום 28.2.05 מינתה כב' השופטת מארק-הורנצ'יק את הנאשם ככונס נכסים לפירוק שיתוף במקרקעין, על מגרש בשטח 508 מ"ר בהרצליה, בתיק א/218113/02 פיירברג נ' מזרחי. במסגרת תפקידו ככונס נכסים, פרסם הנאשם מכרז למכירת המגרש, ובמסגרת זו ביצע התמחרות בין מציעים שונים. אחד המציעים היה מר אליהו פיירברג (להלן: המתלונן), שהפקיד ביום 31.10.05 שיק בסכום של 50,000 ₪ בידי הנאשם, כפיקדון, אותו אמור היה לקבל מן הנאשם בחזרה אם לא יזכה במכרז. ביום 3.11.05 גנב הנאשם את הכסף, בכך שהפקיד את השיק בחשבון הבנק שלו. בסופו של דבר, לא זכה המתלונן במכרז, אולם דרישותיו החוזרות ונשנות מן הנאשם לקבל בחזרה את כספו לא נענו.

3. על כל העובדות המפורטות לעיל הוסיף הנאשם, כחלק מן ההודעה על הסדר הטיעון, הודאה כי בעת שלקח את הכספים ידע כי אין לו מקורות להשיבם. עוד הוסכם בין הצדדים, כי חברת ליהקום (האישום הראשון), נאלצה להפקיד סכום נוסף של כמיליון ₪ בקופת הכינוס, על מנת להביא לסיום ההליכים בתיק הכינוס.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה ביקש כי ייגזר על הנאשם מלוא העונש שהמאשימה התחייבה להגביל עצמה בו, בטיעוניה. ב"כ המאשימה עמד על המעילה שמעל הנאשם באמון, פעם אחר פעם. מעילתו רבת פנים: הוא מעל באמון השופטת שמינתה אותו ככונס נכסים, כשלמעשה בתפקידו זו הוא פועל כידו הארוכה של בית המשפט, והוא מעל

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

באמון של כל אחד מן הצדדים בתיקי הכינוס בהם מונה. המדובר, כך טען, במינוי שנכפה, מכוח החלטה שיפוטית, על הצדדים, שלא בחרו בשירותיו, וחטאו אם כן כפול ומכופל. היבט מחמיר נוסף עליו עמד ב"כ המאשימה הוא סכום הכסף שנגנב, למעלה ממיליון ₪. כמו כן, אין המדובר במעידה חד פעמית. הנאשם גנב מקופת כינוס אחת כדי להחזיר לקופת הכינוס הקודמת, היינו שרשרת של מעשי גניבה, שנמשכו על פני פרק זמן משמעותי. אין למאשימה מושג לאן הלך הכסף, וגם בעובדה זו יש משום נסיבה לחומרה.

עובדה נוספת עליה עמד ב"כ המאשימה בפירוט היא העובדה שלחובת הנאשם מספר הרשעות משמעותיות של לשכת עורכי הדין, בעבירות דומות מאוד, מאותה "משפחה" של העבירות בהן הורשע כאן. המדובר במעשים שנעשו על פני מספר שנים אחורה.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה הקובעת כי עונשם של עברייני צווארון לבן חייב להיות חמור, על מנת שיהיה בו כדי לשקף את חומרת המעשים, את מידת התחכום של העבירות מן הסוג הזה, ואת הנזק הכלכלי הכבד שהן גורמות.

5. ב"כ הנאשם הודה כי העבירות שביצע הנאשם חמורות. כך גם הסכים כי סימן מדאיג לאובדן שליטה ולאי הקפדה על חובת הנאמנות כלפי לקוחות מצוי בהרשעותיו המשמעותיות, שהחלו כשנה וחצי לפני תחילת הפרשה. עם זאת, כך טען, יש לראות את התנהלותו של הנאשם כחריגה לקריירה בת 30 שנה כעורך דין, שהייתה ללא דופי. את התנהגותו בשנים האחרונות יש להבין כהסתבכות, ולא כעבריינות קרת מזג. הנאשם נקלע למערבולת: הוא נטל על עצמו משכנתא גדולה מכפי יכולתו להחזיר, הוא נאלץ לממן ניתוח חירום לבתו בחו"ל, התקשה להחזיר את הוצאותיו, וכשבמקביל חלה ירידה בנפח ההכנסות שלו, החלה ההסתבכות. בשל אופיו, התקשה הנאשם לפנות לקרובים ולבקש עזרה. את הנאשם יש לראות, על פי טענת בא כוחו, כאדם טובע, ועל החברה להושיט לו יד, שתבטא במתינות בכל הנוגע לעונש שיוטל עליו.

עוד טען, כי הנאשם עובד עתה למחייתו כמחלק עיתונים, ללמדך שאין בידי מקורות מימון נסתרים. כמו כן עמד על מאמציו של הנאשם לפרוע את החובות שנוצרו

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

כתוצאה ממעשיו. בהקשר זה טען, כי הטלת קנס על הנאשם כמוה כהטלת מאסר, שכן גם את חובותיו מתקשה הוא לפרוע.

בנוסף עמד ב"כ הנאשם על השבר המשפחתי שנוצר כתוצאה מחשיפת מעשיו של הנאשם. אשתו ובנותיו אמנם מלוות אותו ועומדות לצידו, אולם הוא אכזב אותן אכזבה עמוקה.

לטעמו של ב"כ הנאשם, כתב האישום בו הודה הנאשם לאחר הסדר הטיעון הוא כתב אישום שהיה מוגש מלכתחילה לבית משפט השלום, ורמת הענישה המתחייבת נמוכה לאין שיעור מזו אליה חותרת המאשימה בטיעוניה. לדידו, נכון יהיה להסתפק בענישה שניתן לרצותה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש להביא בחשבון, בהקשר זה, את הפגיעה המיוחדת בנאשם, שלא יהיה יותר עורך דין, על כל המשתמע מכך, וגם בנתון זה יש משום ענישה משמעותית.

עדי אופי

6. שניים מחבריו של הנאשם, עו"ד יוסי ארנון ומר שמעון דהן, העידו לטובתו. עו"ד ארנון רואה בהסתבכותו של הנאשם אובדן שליטה, שגרמה להתדרדרותו הקשה. למרות זאת, הוא משוכנע כי הנאשם, שהוא רואה בו חבר, הינו אדם שניתן לסמוך עליו, ואף הסכים להעסיקו במשרדו. אם לשכת עורכי הדין תאפשר זאת, יהיה נכון לעשות כך גם בעתיד, שכן הנאשם הוא משפטן מעולה, לדבריו, והוא יוכל לסייע בעבודת המשרד גם מבלי לפגוש לקוחות. במהלך שנות היכרותו עם הנאשם מעולם לא נתקל במעשים המעידים של חוסר אמינות, וכשהפנה אליו לקוחות מעולם לא נשמעה תלונה על כך. עונש מאסר, כך טען, "לא יעזור לו", שכן את לקחו כבר למד.

מר דהן הוא חבר ילדות של הנאשם, ומאז נשמרה החברות ביניהם. הוא תיאר את הנאשם כאיש משפחה מסור. הסתבכותו של הנאשם הפגיעה אותו, ולהערכתו המדובר ב"מצב חד פעמי". מר דהן לא ידע על הסתבכויותיו הקודמות של הנאשם, שהסתיימו בהליכים משמעתיים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

תסקיר המבחן

7. שירות המבחן קובע בתסקירו כי הוא מתקשה להבין את הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות, כאשר עד לביצוען תפקד בצורה נורמטיבית. בתסקיר מפורט, כי בשלב מסוים החלה האטה בפעילות משרדו של הנאשם, הוא לא שיתף בכך את אשתו, ולפיכך בני הזוג לא פעלו לצמצום ההוצאות המשפחתיות, כפי שהתחייב מן המצב. החובות הצטברו, והנאשם בחר להתעלם מכך ולא לחפש פתרונות לגיטימיים לפרעונם. להערכת קצינת המבחן, תחושתו של הנאשם כי נטל הפרנסה העיקרי מוטל עליו, הרצון לשמור על רמת החיים בה הורגלה משפחתו, כמו גם הצורך שהיה לו להפגין חוסן נפשי, כל אלה היוו קרקע לביצוע העבירות.

עוד עולה מן התסקיר, כי מאז שנחשפו העבירות, ועל אף המשבר המשפחתי שנוצר בעקבות החשיפה, אשתו ובנותיו של הנאשם עומדות לצידו. הנאשם ערך הסדר תשלומים עם חלק מן המתלוננים ולשם כך השתמש, בין היתר, בכספי הפנסיה של אשתו. ביתה של המשפחה עוקל, וחובותיו של הנאשם עומדים על כמיליון ₪. בשלב זה עושה הנאשם מאמצים למכירת ביתו, כדי שתמורת המכירה תשמש מקור לכיסוי החובות.

שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מביע חרטה כנה על הפגיעה שהסב לכל הנוגעים בדבר, וכי הוא עושה מאמצים של ממש להשבת החוב. שירות המבחן לא המליץ המלצה משל עצמו בעניין העונש, אולם הציע, כי אם בית המשפט ימנע מהטלת עונש מאסר, ויסתפק בעונש שניתן לרצותו בעבודות שירות, יועמד הנאשם גם לפיקוח מבחן.

הכרעה

8. מעשיו של הנאשם יש בהם פגיעה משמעותית וקשה במספר היבטים. בראש ובראשונה, פגע הנאשם פגיעה כלכלית של ממש בחברות וביחידים. המדובר באנשים שהוציאו מכיסם סכומי כסף לא מבוטלים למטרת רכישת נדל"ן, או שהיו זכאים לתמורה עבור מכירת נכס נדל"ן, והכסף נעלם ואיננו. אין צריך להרחיב את הדיבור על עוגמת הנפש הכרוכה בכך, ועל הסבל הכרוך בהשבת

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

הגזילה. ההיבט השני של הפגיעה, מתבטא בפגיעה בדימוי המקצועי של כלל עורכי הדין. הנה בא אחד מתוכם, גוזל כספי לקוחות, ומלמד את הציבור כי החינוך המשפטי וכללי האתיקה המלווים את עבודתם של עורכי הדין, אין די בהם כדי להבטיח שניתן יהיה לתת אמון באדם, שכל הווייתו המקצועית מחייבת נאמנות מלאה לענייניו של הלקוח. וההיבט השלישי החמור, הוא הפגיעה במערכת המשפט. מעשי הגניבה שביצע הנאשם נעשו אגב מינויו ככונס נכסים. בתפקיד זה משמש עורך הדין כידו הארוכה של בית המשפט. הצדדים להליכי הכינוס חייבים להיזקק לו, ואין בידם חופש הבחירה להימנע מכך. בהיבט זה הפגיעה כפולה: בית המשפט חייב להיות מסוגל לסמוך את ידו על כונס הנכסים, שיעשה עבודתו נאמנה. מעשים כמעשהו של הנאשם יש בהם כדי לפגוע בתחושת הבטחון של בית המשפט כי מלאכת הכינוס נעשית כראוי. ובנוסף, ציבור המתדיינים רואה לנגד עיניו "קצין בית משפט" המועל בכספי הכינוס, ופוגע בדרך זו באמון עליו נשענת מערכת המשפט.

9. אם בכך לא די, עשה הנאשם את מעשיו לאחר שורה לא מבוטלת של הסתבכויות מאותו סוג, שלא הגיעו לידי מעשה פלילי, אולם יש בהן כדי ללמד ששליחת יד בכספי לקוחות, ומעילה באמונם בדרכים אחרות, אינה זרה לו. בפני בית המשפט העליון תלוי ועומד ערעורו על הרשעה ועל עונש השעיה בן 7 שנים, בגין 6 תיקים, הכוללים משיכת שיקים ללא כיסוי עבור דמי שכירות של משרדו; אי כיבוד פסק דין; אי העברת פקדונות ככונס נכסים; אי דיווח על פקדונות למרות הוראות של ראש ההוצאה לפועל; עיכוב כספי פיקדון והתרשלות בטיפול; הפרת חובת נאמנות ומסירות ללקוח; עיכוב כספי פקדונות של עורכת דין שעבדה במשרדו, ועוד. הרשעה נוספת, אשר בגינה הוצא הנאשם לצמיתות מן הלשכה, ועליה תלוי ועומד ערעור בפני בית משפט זה, הינה בגין מעשים דומים, ובכללם עיכוב ושליחת יד בכספי פקדונות. הרשעות משמעותיות נוספות העומדות לחובתו של הנאשם כוללות עבירות כגון אי השלמת רישום זכויות במקרקעין, התחמקות מלקוח שביקש את החזרת מסמכיו, והפרת התחייבות לשלם חוב בתיק הוצאה לפועל ומסירת שיק ללא כיסוי לפרעונו. כל אלה מלמדים, כי התנהלותו של הנאשם בפרשה שלפניי אינה הסתבכות חד פעמית, שגררה שרשרת של מעשי עבירה בניסיון לחפות על מעילה קודמת על ידי מעילה חדשה, כי אם התנהלות המאפיינת אותו בשנים

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

האחרונות, החל משנת 2003 לערך. מתברר, כי ההסתבכויות המשמעותיות הקודמות לא היה בהן כדי לשלוח מסרי אזהרה, ולגרום לנאשם להבין כי הוא עומד על פי התהום.

10. אכן, ניתן להעריך, כי הסתבכויותיו של הנאשם, להבדיל ממקרים אחרים, לא נבעו מתאוות בצע כשלעצמה, אלא כתולדה של צבירת חובות. עם זאת, המדובר באדם מן הישוב, המשתייך למערכת אכיפת החוק במובנה הרחב, ומשמעותם של מעשיו הייתה נהירה לו, על כן, באופן מיוחד. יתרה מזאת, רצונו לשמור על רמת חייה של משפחתו על אף שנפח הפעילות של המשרד לא אפשר זאת, ודאי אינה יכולה לעמוד לזכותו, גם אם המניע, כאמור, אינו תאוות בצע לשמה.

על פי כל היבט שהוא, מעשיו של הנאשם חמורים ביותר.

11. אשר לנסיבותיו האישיות, אכן, בדומה לכל עבריין צווארון לבן, עד לתחילת מעשי העבירות חי הנאשם חיים נורמטיביים והיה אדם מכובד בקהילה. הנאשם אינו אדם צעיר, והוא סובל ממחלות שונות, לא פשוטות. התרשמתי כי הנאשם עמל בכנות לסילוק חובותיו, הן בעבודה פיזית, כמחלק עיתונים, שכמובן אינה הולמת את יכולותיו המקצועיות, והן על ידי שעבוד ההון המשותף של המשפחה, כמו תשלומי הפנסיה של אשתו והבית, לשם החזר החובות שהנאשם אינו מתנער מהם. עוד יש לומר, כי ברור הוא שהנאשם לא יוכל להתפרנס בעתיד ממקצועו כעורך דין, ובוודאי שיש בכך משום עונש העומד בפני עצמו. הן הנאשם והן אשתו, שפנתה במכתב אישי הנוגע ללב, ביקשו כי אנהג בו במתינות על מנת שיוכל להמשיך ולשלם את חובותיו.

12. ב"כ הצדדים הגישו לעיוני שורה ארוכה של גזרי דין העוסקים בעברייני צווארון לבן בכלל, ובאלה שמילאו משרות אמון בפרט. מדרך הטבע, הציג בפני ב"כ המאשימה גזרי דין מחמירים, ואילו ב"כ הנאשם הצביע על גזרי דין מקלים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

על דרך העקרון יש לומר, כי עמדתו של בית המשפט העליון היא חד משמעית, ולפיה עורך דין, או כל בעל מקצוע אחר המושתת על אמון, ואשר מעל בכספי לקוחות, דינו מאסר, ולתקופה משמעותית.

כך, למשל, אמר בית המשפט העליון על מעילה בכספי לקוחות בבנק, כי "חומרתה של עבריינות הצווארון הלבן, הגובלת לרוב במעשי שחיתות ובצע כסף, מתעצמת דווקא נוכח התופעה שעל פי רוב מבצעה אינם באים מרקע של דוחק ומצוקה כלכלית קיומית ומתנאים סוציאקונומיים ירודים מתמשכים, העשויים להסביר לעתים את פשרה ואת מניעיה של עבריינות הרחוב בתחום הרכוש ... היא באה דווקא ממקור של כוח ושררה, תחכום והשכלה ונכונות לנצל את חולשתו וחוסר האונים של הזולת, כדי להאדיר כוח ועוצמה כלכלית. מציאות זו מחריפה את הדופי המוסרי הנלווה לעבריינות הכלכלית ואת השלילה שבה כתופעה חברתית" (ע"פ 9788/03 טופז נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נח(3), 245, 251).

ועל שיקולי הענישה של עורכי דין שמעלו באמון לקוחותיהם וגזלו את כספם אמר בית המשפט העליון, כי "... לא רק את שמו הכתים המערער, אלא גם את שמו הטוב של ציבור שלם, העושה מלאכתו נאמנה, הואיל ונשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הוא האמון שהציבור נותן בו, והתנהגות מן הסוג בה חטא המערער, עלולה לערער אמון זה מן היסוד" (ע"פ 7090/06 **פרידמן נ' מדינת ישראל**, נבו הוצאה לאור).

13. משעמדנו על העקרון, יש להתאימו לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולנסיבותיה של העבירה, שהרי בסופו של דבר ענישה היא אינדיבידואלית. ואכן, אין דינו של מי שגזל כספי ילדה, שבגיל 8 נותרה יתומה מאביה ומאימה, וגנב ממנה סכום של 11 מיליון ₪ (ע"פ 2037/05 **מכנס נ' מדינת ישראל**, נבו הוצאה לאור), או מי שעבר 19 עבירות של גניבת כספי לקוחות, לאורך תקופה שנמשכה 6 שנים, כשבכלל הלקוחות הנגזלים נכה צה"ל, קטינה שנפגעה בתאונה, וכד' (ע"פ **פרידמן נ' מדינת ישראל**, נבו הוצאה לאור), כדין מי שמעשיו התמשכו על פני כשנתיים, ונסיבותיהם הסתבכות כלכלית. אין להקל ראש, כפי שכבר אמרתי, גם בנסיבות אלה, אולם חומרה יתרה יש במי שמבקש לגזול את הזולת על מנת לבנות תוספת בנייה בביתו ולטייל בחו"ל,

בית המשפט המחוזי בירושלים

28 אפריל 2010

ת"פ 3152-07 מ.י. פרקליטות - פלילי נ'
פרנקל

על חשבונו של נכה צה"ל או של קטינה שזכתה בתביעת נזיקין. חומרת עונשם של אלה אינה יכולה לשמש, לטעמי, אמת מידה מתאימה לעונשו של הנאשם. אין גם להתעלם ממאמציו הכנים של הנאשם להשיב את הכספים שנגנבו, תוך שאינו בוחל בעבודה פיזית ומעוטת משכורת לשם כך, ואינו נמנע מהקצאת כספים שאמורים היו לשרת את בטחונם הכלכלי שלו ושל אשתו לעת זקנה, והכל למטרת החזר כספי הגניבה. כך גם אין להתעלם ממצבו הבריאותי של הנאשם, לצורך שקילת תקופת המאסר שנכון יהיה להטיל עליו.

14. לאחר ששקלתי את כל אלה, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר, 25.7.07 עד 10.8.07.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים. התנאי, שהנאשם לא יעבור כל עבירה מן הסוג בה הורשע.
3. 25,000 ₪ קנס, או 3 חודשי מאסר תמורתם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

נאווה בן אור

נאווה בן אור, שופטת